

4. Прокопенко В.І. Трудове право України. Підручник. — Х.: Консум, 1998. — 480с.
5. Сыроватская Л.А. Трудовое право: Учебник. — 2 изд., перераб. и доп. — М.: Юрист, 1998. — 312 с.
6. Ставцева А.И., Хохлакова О.С. Трудовой договор. — М.: Юрид. лит., 1983. — 176 с.
7. Орловский Ю.П. Содержание трудового договора // Трудовое право России. Учебник для вузов / Отв. ред. Р.З. Лившиц и Ю.П. Орловский. — М.: Изд. групп. ИНФРА М-НОРМА, 1998. — 480 с.
8. Трудове право України: Академічний курс: Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / За ред. Н.Д. Пилипенка. — 3-тє вид., перероб. і доп. — К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. — 536 с.
9. Голованова Е.А. Переводы рабочих и служащих на другую работу / Отв. ред. В.И. Никитинский. — М.: Юрид. лит., 1986. — 95 с.
10. Колбасия Д.А. Содержание трудового договора на современном этапе / Под ред. В.И. Семенова. — Минск: Наука і техника, 1990. — 176 с.
11. Пашков А.С. Правовое регулирование подготовки и распределения кадров (некоторые вопросы теории и практики). — Л.: Изд-во Ленинград. ун-та, 1966. — 188 с.
12. Пустозерова В.М. Трудовой договор. Комментарий КЗоТ. — М.: Прнор, 1995. — 128 с.
13. Российское трудовое право. Учебник для вузов / Отв. ред. А.Д. Зайкин. — М.: Изд. групп. НОРМА — ИНФРА М, 1998. — 415 с.
14. Советское трудовое право / Под ред. А.С. Пашкова, О.В. Смирнова. — 2-е изд. — М.: Юрид. лит., 1982. — 504 с.
15. Прилипо С.М., Ярошенко О.М. Трудове право України: Підручник. — 2-ге вид., перероб. і доп. — Харків: Видавництво «ФІНН», 2009. — 728 с.
16. Офіційний вісник України. — 2003. — № 11 (28.03.2003). — Ст. 462.
17. Трудовое право: Учебник / Отв. ред. О.В. Смирнов. — М.: ТЕИС, 1996. — 384 с.
18. Бухаловский О.Н. Правовое положение предприятия по трудовому законодательству. — Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1974. — 160 с.
19. Офіційний вісник України. — 1998. — № 9 (19.03.98). — Ст. 351.
20. Бюлетень законодавства і юридичної практики України. — 2006, 00. — № 2.
21. Лист Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва від 18.03.2007 р. N 1918 «Про корпоративні права засновника, структурні підрозділи та відокремлені підрозділи юридичної особи» // Галицькі контракти — Дебет — Кредит. — 2007, 06. — № 24.
22. Письмо Государственного комитета Украины по вопросам регуляторной политики и предпринимательства от 19.07.2007 г. N 5292 «Об обособленных и структурных подразделениях юридических лиц» // Бухгалтер. — 2007, 08. — № 32.
23. Лист Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва від 06.11.2008 р. N 9403 «Щодо особливостей функціонування підрозділів підприємств» // Бухгалтер. — 2009, 10. — № 39.

Юшко А.М. Трудовые отношения работников в условиях структурных изменений на предприятиях, в учреждениях, организациях. — Статья.

В статье исследуются проблемные вопросы осуществления перераспределения работников между структурными подразделениями предприятия, определяются формы такого перераспределения, а также на основании сделанных выводов даются предложения об усовершенствовании правоприменительной практики.

Ключевые слова: структурное подразделение предприятия, обособленное подразделение предприятия, место работы, рабочее место, перемещение, перевод на другую работу.

Yushko A.M. The Labor Relations of the Workers in Terms of the Structural Changes at the Enterprises, Institutions and Organizations. — Article.

The article investigates the problem issues of redistribution of staff between structural elements (units) of one enterprise (company). The legal forms of such redistribution are defined. On the basis of the findings the proposals on improvement of law enforcement practice are made.

Key words: the structural element (unit) of the company (enterprise), the separate unit of the enterprise, the working place, place of the work, transfer to another job, the movement to another job.

УДК 339.137

Яловий К.В.,

Помічник Народного депутата України

АНТИДЕМПІНГОВИЙ ПРОЦЕС В ЄС

Стаття присвячена вивченню природи антидемпінгового процесу у системі антидемпінгового законодавства ЄС відповідно до запропонованої автором схеми логічного поділу проведення розслідування. Розглядається джерельна база нормативно-правових актів, що регламентують антидемпінгові заходи, головним чином, кодифіковану версію Антидемпінгового Регламенту 2009 року.

Ключові слова: демпінг, антидемпінговий процес, стадії процесу, запитальник, остаточні заходи, перегляд заходів.

Метою статті є дослідження природи антидемпінгового процесу, та його регламентації в кодифікованому антидемпінговому законодавстві ЄС 2009 року. Актуальність обраної теми є очевидною з огляду на два чинники: по-перше, важливо зрозуміти принципи побудови антидемпінгового розслідування в ЄС для покращення рівня захищеності українських виробників під час таких процесів, що ініціює Спільнота. По-друге, в Україні існує потреба вивчення

позитивного досвіду країн та спільнот в сфері ініціювання і проведення антидемпінгових розслідувань для адаптації такого досвіду та норм в систему національного права.

Сприятиме досягненню поставленої мети в процесі наукового пошуку звернення до суміжних галузей права, аналіз точок зору спеціалістів, науковців з цього питання (U. Collier, T.K. Giannakopoulos, J. Golub, A. Kreher, B.G. Draganos, A.A. Пивоваров, P.A. Шепенко), а також вивчення положень нормативно-правових актів.

За своєю правовою природою антидемпінгове розслідування, яке проводить Єврокомісія, є квазі-судовою процедурою [1, P. 127]. Для ефективного розгляду та аналізу цієї процедури, ми вважаємо за доцільне, поділити її на наступні основні стадії:

1. *Ініціація процесу.* Відповідно до ст. 5 (1) Кодифікованого антидемпінгового регламенту розслідування по демпінговому товару може бути відкрите, якщо:

1) була подана письмова скарга на демпінговий імпорту будь-якою фізичної або юридичної особою або будь-яким об'єднанням, що не має статусу юридичної особи, які діють від імені промисловості ЄС. Варто зазначити, що відповідно до ст. 5 (4) Кодифікованого антидемпінгового регламенту скарга вважається поданою промисловістю Співтовариства або від її імені, якщо її підтримано тими виробниками ЄС, сукупне виробництво яких становить більше 50% усього виробництва аналогічного продукту, виробленого тією частиною промисловості ЄС, що висловила підтримку або заперечення скарги. Водночас розслідування не здійснюється, якщо на виробників Співтовариства, які явно підтримують скаргу, припадає менше 25% усього виробництва аналогічного продукту, виробленого промисловістю Співтовариства.

Скарга може подаватися до Комісії або до держави-члена, яка направляє її до КЄС. Єврокомісія направляє державам-членам копію будь-якої отриманої нею скарги. Скарга вважається поданою в перший робочий день після її доставки в КЄС рекомендованою поштою або після видання підтвердження її одержання Комісією. Протягом 45 днів після прийняття скарги КЄС повинна прийняти рішення про відмову у відкритті провадження або про початок розслідування.

Скарга повинна містити докази демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між заявленим демпінговим імпортом і заявленою шкодою. Відповідно до ст. 5 (2) (a-d) скарга повинна містити конкретну інформацію, а саме:

а) ідентифікаційні дані скаржника, опис обсягу і вартості виробництва аналогічного продукту в ЄС. У разі, якщо скаржником є промисловість Співтовариства, скарга встановлює промисловість, від імені якої вона подається, шляхом наведення переліку всіх відомих виробників або асоціацій виробників аналогічного продукту в ЄС і, наскільки можливо, опису обсягу і вартості виробництва аналогічного продукту в Союзі, що припадає на таких виробників;

б) повний опис продукту, імпорту якого заявлено демпінговим, назви країни або країн відповідного походження або експорту, ідентифікаційні дані кожного відомого експортера або закордонного виробника і список осіб, про яких відомо, що вони імпортують відповідний продукт;

с) інформацію про ціни, за якими відповідний продукт продається для споживання на внутрішньому ринку країни або країн походження або експорту (або, за доцільності, інформацію про ціни, за якими продукт продається із країни або країн походження або експорту до третьої країни або країн, або про конструйовану вартість продукту); і інформацію про експортні ціни, або, за доцільності, про ціни, за якими продукт перший раз перепродається незалежному покупцеві в ЄС;

д) інформацію про зміни обсягів імпорту, заявленого демпінговим, вплив такого імпорту на ціни на аналогічний продукт на ринку Співтовариства і відповідні наслідки імпорту для промисловості ЄС, як продемонстровано відповідними факторами і показниками, здійснюють вплив на стан такої промисловості Співтовариства.

Відповідно до антидемпінгового законодавства ЄС, інформація про факт отримання скарги та про її вивчення Єврокомісією є конфіденційною до моменту прийняття рішення про ініціювання розслідування. Водночас, ст. 5 (5) Кодифікованого антидемпінгового регламенту передбачає можливість на стадії ініціації надсилання уряду відповідної країни, що експортує повідомлення після одержання належним чином оформленої скарги. Таким чином можливість впливу на характер рішення КЄС з боку компаній, заявлених в скарзі як таких, що здійснюють політику демпінгу, досить обмежені.

2) хоч письмова скарга не була подана промисловістю Співтовариства проти держави/держав, що здійснюють по відношенню до ЄС демпінгову політику, з метою ініціювання такого розслідування, — порушення справи може бути ініційоване компетентними органами (*ex officio*) відповідно до ст. 5 (6) Кодифікованого антидемпінгового регламенту, на основі достатніх доказів демпінгу, шкоди і причинно-наслідкового зв'язку між ними.

2. *Початок розслідування.* Якщо КЄС розглянувши скаргу та провівши ретельний аналіз справи вважає, що наведених скаржником доказів досить, то вона розпочинає антидемпінгове розслідування і публікує відповідне повідомлення в «Офіційному віснику Європейського Союзу» (Official Journal of the European Communities). Таке повідомлення зазвичай також направляється в Брюссель в Постійне Представництво держави, проти якої розпочато розслідування при ЄС, за наявності такого, або урядом, підприємствам чи експертам сторони, яку звинувачують.

Виходячи із ст. 5 (10) Кодифікованого антидемпінгового регламенту повідомлення про ініціювання провадження повинно містити: 1) оповіщення про ініціювання розслідування; 2) ідентифікаційну інформацію про відповідний продукт та звинувачену країну/країни; 3) короткий виклад отриманої інформації; 4) строки, впродовж яких зацікавлені сторони можуть заявити про себе, подати свої думки в письмовому виді та подати інформацію, якщо такі думки і інформація повинні бути взяті до уваги в ході розслідування; 5) строки, впродовж яких зацікавлені сторони можуть подати запит про їх заслуховування в КЄС. Таким чином ЄС реалізовує принцип прозорості, який складається з двох елементів: 1) положення про інформацію викладені в антидемпінговій заяві; 2) положення про оприлюднення і рекомендацій підстав рішення, які приймаються у ході антидемпінгового розслідування.

А.А. Шиваров зазначає, що вимоги принципу прозорості в частині інформації, що відносяться до антидемпінгової заяви, складаються з трьох компонентів:

1) невід'ємним правом суб'єктів антидемпінгового процесу є право на захист своїх інтересів у ході антидемпінгового розслідування. Однією з можливостей реалізації даного права є право на отримання та ознайомлення з усією інформацією, що стосується справи в якій вони беруть участь, за умови, що ця інформація не є конфіденційною;

2) принцип прозорості передбачає облік публічних інтересів. Зокрема, з метою прозорості антидемпінгових процедур у випадках, коли письмове повідомлення направлено антидемпінговими органами приватним особам або фірмам, які знаходяться на території держави-експортера, копія такого повідомлення повинна бути доступною (з урахуванням захисту конфіденційної інформації) владі держави-експортера на їх запит;

3) на початковій стадії заяви складається з «неперевіраних тверджень», які можуть виявитися помилковими або містять недостатні докази для проведення антидемпінгового розслідування. Отже, антидемпінгове заява не має бути оприлюднена перш, ніж буде прийнято рішення про ініціювання антидемпінгового розслідування [2, С. 226].

Важливим є те, що звинувачена сторона, після того як їй стає відомо про відкрите провадження по справі, може розробляти коментарі (обрунтовані заперечення) щодо даних, які були надані КЕС скаргишником, та надає їх до органу розслідування під час сдухання чи на інших стадіях процесу. Таким чином, потрібно підкреслити, що антидемпінговому процесу характерним є класичний судовий принцип змагальності (принцип елементарної змагальності [3, С. 494]), відповідно до якого зацікавлені особи відстоюють свою правоту в процесуальному спорі шляхом надання доказів, висловлювання своєї позиції з приводу документів, доказів та проблем, що розглядаються. Тобто цей принцип забезпечує додаткову гарантію прав учасників антидемпінгового процесу, не наділених публічно-владними повноваженнями.

Так, в рамках будь-якої антидемпінгової процедури, органу розслідування необхідно довести як мінімум три факти для введення антидемпінгових заходів проти відповідача: 1) наявність демпінгу; 2) наявність матеріального збитку, нанесеного місцевій (вітчизняній) промисловості або промисловості ЄС; 3) наявність причинно-наслідкового зв'язку між демпінгом та шкодою, що наводиться місцевої промисловості чи промисловості ЄС. Отже відповідач, разом з тим, що повинен співпрацювати з органом розслідування (надавати всю інформацію, яку в нього запитують), може захищати себе, головним чином, надаючи свої коментарі та докази, що доводять його правоту в цьому спорі.

В коментарях підприємство може спростувати дані та надати Єврокомісії докази того, що інформація, яка міститься у скаргі є недостовірною/неточною, зокрема, щодо: 1) обсягу імпорту даного товару з країни; 2) середньої ціни продажу товару в країні, що звинуватили; 3) середньої ціни продажу їх товару в третій країні; 4) визначення аналогічного товару; 5) виробничих потужностей підприємства; 6) особливостей виробничого процесу товару в державі.

3. *Отримання і заповнення запитальника.* Необхідно ретельно і повністю заповнити обов'язково обидві конфіденційну і не конфіденційну версії запитальника (Questionnaire in Anti-Dumping Investigations), до того ж, кожен запис має бути підтверджений відповідним документом (доказом). В запитальнику повинна міститися інформація як про підприємство, розслідуваний товар так і, за потреби, дані про пов'язану компанію (related company), яка задіяна у виробництві чи/та продажі товару. Потрібно відмітити, що компанії вважаються пов'язаними, якщо вони відповідають таким критеріям: 1) одна з компаній володіє більш ніж 5% акцій іншої компанії; 2) один з менеджерів однієї з компаній одночасно є одним з менеджерів іншої компанії; 3) вищі менеджери компанії є родичами. Важливо відмітити, що пов'язані компанії, обов'язково повинні також заповнити запитальник.

Запитальник, як правило, містить такі параграфи:

1) Інструкції щодо заповнення запитальника. У цьому параграфі зазвичай викладені інструкції щодо заповнення запитальника, дано визначення, що використовуються в запитальнику, а також пояснення з приводу формату заповнення запитальника, враховуючи формат для надання документів в електронному вигляді.

2) Загальна інформація. У даному параграфі зазвичай запитуються загальна ідентифікаційна інформація про підприємство та імена осіб, відповідальних за підготовку інформації в рамках розслідування. Крім того, у цьому параграфі зазвичай запитуються дані за формою власності та організаційній структурі компанії, дані про основних акціонерів та про пов'язані підприємства.

3) Інформація про товар, який підпадає під розслідування. У цьому параграфі запитуються детальна інформація про демпінговий товар, яка повинна обов'язково включати в себе опис кодів і марок даного товару, якими користуються вітчизняні компанії в своїй виробничій діяльності. На основі такої інформації КЕС отримує змогу визначити чи є місце тотожності такого товару продукції скаргишників.

4) Інформація про виробничі потужності та їх використання. У цьому параграфі запитуються інформація про відсоток використання виробничих потужностей на підприємстві.

5) Інформація з продажу товару на внутрішньому ринку. Цей параграф міститься в запитальниках наданих підприємствам, які отримали ринковий режим. Також, Комісія може в рамках цього параграфу може запитати детальну інформацію про канали розповсюдження товару на внутрішньому ринку, про політику ціноутворення стосовно цього товару, про кількість та умови продажу, систему надання знижок, копії каталогів, тощо.

6) Інформація про фінансовий стан та про витрати виробництва. В цьому параграфі запитуються дані а: а) фінансового стану підприємств, враховуючи річні баланси підприємства, звітність по прибутках/збитках, аудиторські висновки за результатами перевірки підприємств і т.п.; б) загальних витрат на виробництві.

7) Інформація щодо постачання товару на експорт. У цьому параграфі запитуються дані про: а) продаж товару на експорт, включаючи обсяги поставок в

грошовому та кількісному прояві; b) мережу розповсюдження товару; c) основних імпортерів товару.

4. *Перевірочний візит (verification visit)*. Виходячи із ст. 16 (1) Кодифікованого антидемпінгового регламенту, КЄС, якщо вважає доцільним, проводить візити для вивчення облікових записів імпортерів, експортерів, трейдерів, агентів, виробників, торговельних асоціацій і організацій та для перевірки інформації, представленої щодо демпінгу і шкоди. Так після отримання анкети фахівці КЄС, протягом 1 місяця з дня її отримання, можуть у деяких випадках приїхати на підприємство з метою перевірки інформації, яку їм наддали [4, Р. 89].

5. *Підготовка коментарів по збитку та причинно-наслідкового зв'язку між демпінгом та шкодою*. Якщо на цьому етапі для КЄС вже вдалося довести, що відповідач здійснював демпінгову політику, для введення антидемпінгових заходів необхідно ще обґрунтувати, що ці продажі завдали шкоди місцевій промисловості. На цьому проміжному етапі між доведенням демпінговості та доказуванням наявності шкоди відповідач може надати коментарі по збитку та причинно-наслідковому зв'язку для того, щоб переконати Єврокомісію в тому, що ці фактори відсутні, а якщо й присутні, то викликані не його імпортом, а якимись іншими факторами.

6. *Застосування попередніх мит (заходів)*. На етапі розслідування до відповідача можуть застосовуватись тимчасові обмеження (попередні заходи). Ці обмеження, як правило, застосовуються у формі попереднього мита, якщо: 1) було ініційовано провадження у відповідності зі ст. 5 Кодифікованого антидемпінгового регламенту; 2) про це було надано повідомлення; 3) зацікавленим сторонам було надано достатньо можливостей для подання інформації та представлення коментарів у відповідності із ст. 5 (10); 4) попередні результати підтверджують демпінг і пов'язану з ним шкоду для промисловості ЄС; 5) є місце інтересу Співтовариства здійснити втручання для запобігання шкоді від демпінгу.

Статтею 7 (1-2, 7) Кодифікованого антидемпінгового регламенту передбачається строк застосування цього мита, який розпочинається не раніше ніж через 60 днів з дати ініціювання провадження, але не пізніше, ніж через 9 місяців з дати ініціювання провадження. Такі мита запроваджуються на 6 місяців з можливістю продовження ще на 3 місяці, або одразу ж запроваджуватись на 9 місяців, у разі, якщо сповіщені КЄС експортери, що представляють значну частку торгівлі, про яку йдеться, вимагають цього або не заперечують проти цього. Рівень попереднього мита не повинен перевищувати попередньо встановлену демпінгову маржу, але він має бути нижче такої маржі, якщо таке менше мито достатнє для усунення шкоди для промисловості ЄС.

7. *Слухання*. Після того як розслідування дійшло до того етапу як КЄС знайшла всі потрібні докази, відповідно до ст. 6 (5) Кодифікованого антидемпінгового регламенту, для зацікавлених сторін, які заявили про себе на основі ст. 5 (10) цього регламенту, проводяться слухання, якщо впродовж строків, встановлених в опублікованому в «Офіційному віснику Європейського Союзу» повідомленні, вони подали письмовий запит про проведення слухань, який аргументує, що вони є зацікавленою стороною, на яку ймовірно вплинуть результати провадження, і що існують виняткові причини для проведення для них таких слухань.

Такі слухання за своєю суттю є зустріччю відповідача з представниками Єврокомісії, під час якої зацікавлена сторона викладає перед представниками КЄС аргументи на свою користь. Регламентом також в ст. 6 (2) передбачена можливість проведення слухань за участю представників промисловості Спільноти та відповідача, що властиве судовим процесам, в яких обидві сторони, відповідно до принципу змагальності, викладають свої аргументи та контраргументи. Також на слуханнях відповідач може надати свої коментарі (в письмовій та усній формі) за визначенням аналогічного товару, коригувань, коментарі по збитку та причинно-наслідковому зв'язку, а також роз'яснити свою позицію з інших питань по суті справи. При наданні такої можливості повинні враховуватись необхідність дотримання конфіденційності і її прийнятність для сторін. Усна інформація, надана відповідно до цієї частини, враховується тільки якщо згодом підтверджується у письмовій формі. Варто також зазначити, що відповідно до антидемпінгового законодавства ЄС, участь сторони/сторін у зустрічі не є обов'язковою, і неучасть не передбачає санкцій відносно такої сторони.

8. *Попередні висновки (provisional findings) по розслідуванню*. На цьому етапі Єврокомісія поширює серед зацікавлених сторін попередні результати розслідування. Одночасно можуть прийматись рішення про введення попередніх антидемпінгових заходів (якщо КЄС прийшла до попереднього висновку про те, що всі необхідні умови дотримані, тобто доведено факт демпінгу, шкоди для промисловості ЄС і причинно-наслідковий взаємозв'язок між ними). Всі зацікавлені сторони мають можливість надати коментарі за попередніми результатами.

Потрібно відмітити, що коментарі сторін, які визнані такими, що не співрадіють з органом, що проводить розслідування, як правило, не приймаються до уваги. З урахуванням коментарів приймається рішення про вживання остаточних заходів або про незастосування заходів. Так антидемпінгові заходи, які вводяться відносно порушника, відповідно до ст. 11 (1) Кодифікованого антидемпінгового регламенту, залишаються чинними доти і в тій мірі, в якій це необхідно для протидії демпінгу, що завдає шкоди.

Після того як проти відповідача вводяться антидемпінгові заходи та відбувається підготовка до перегляду справи (триває 1 рік), він може: 1) погодитись з таким рішенням КЄС (у активній формі, або у формі мовчання); 2) звернутись до Європейського суду справедливості з позовною заявою, або до іншого компетентного органу; 3) подати в Суд на скаржника відповідно до норм конкурентного законодавства ЄС, якщо на те є підстави (зокрема, антидемпінгові правила дозволяють використання угод про рівень цін, кількісні обмеження на торгівлю, які забороняються антимонопольним законодавством); 4) погодити з КЄС зобов'язання за цінами та/або іншими умовами постачання.

9. *Зобов'язання*. Законодавець ЄС в ст. 8 (1-2) Кодифікованого антидемпінгового регламенту передбачив можливість прийняття Єврокомісією прийнятних пропозицій щодо добровільних зобов'язань, поданих будь-яким експортером, які полягають в перегляді своїх цін або припиненні експорту за демпінговими цінами, якщо після проведення консультацій з Дорадним комітетом КЄС доведено, що внаслідок цього шкідлива дія, що травмує промисловість ЄС усу-

вається. Крайній термін заяви пропозиції добровільного зобов'язання — 10 днів після подання документа, що містить основні висновки КЕС і пропозиції про введення відповідних остаточних мит. Протягом періоду чинності такого зобов'язання тимчасові антидемпінгові мита, запроваджені Комісією або остаточні мита, запроваджені Радою ЄС, залежно від обставин, не застосовуються до імпорту відповідних продуктів, вироблених компаніями, зазначеними у рішенні КЕС про прийняття зобов'язань, з подальшими змінами.

Такі зобов'язання також може запропонувати КЕС, проте жоден експортер не зобов'язаний приймати на себе такі зобов'язання. Якщо після проведення консультацій зобов'язання приймаються, і якщо в рамках Дорадчого комітету не висунуто заперечень, антидемпінгове розслідування, відповідно до ст. 8 (5) Кодифікованого регламенту, припиняється. У всіх інших випадках КЕС негайно представляє Раді ЄС звіт про результати консультацій разом із пропозицією про завершення розслідування.

Розслідування вважається завершеним, якщо протягом місяця Рада, голосуючи кваліфікованою більшістю, не приймає іншого рішення. Якщо взяте зобов'язання було порушене чи відкликано однією із сторін або у випадку відкликання прийняття зобов'язання Комісією, виходячи із ст. 8 (9) Кодифікованого антидемпінгового регламенту, прийняття зобов'язання анулюється після проведення консультацій шляхом прийняття відповідного Регламенту чи Рішення Єврокомісії, в залежності від конкретного випадку, а тимчасові мита, що запроваджені Комісією або остаточні мита, що запроваджуються Радою застосовуються автоматично, за умови, що відповідному експортеру надається можливість подати свої зауваження, за винятком випадків, коли він сам відкликає зобов'язання.

10. *Застосування остаточних мит.* Такі мита вводяться у випадку якщо: 1) були підтвержені попередні висновки; 2) проведено аналіз інтересів Співтовариства. У відповідності до ст. 11 (2) Кодифікованого антидемпінгового регламенту остаточне антидемпінгове мито втрачає чинність через 5 років після його запровадження або через 5 років з дати завершення останнього перегляду на предмет демпінгу і шкоди. Отже така міра може продовжуватися на наступні 5 років нескінченно, поки буде доведено існування демпінгу, збитків і причинно-наслідкового зв'язку між ними.

Потрібно відмітити, що, рішення Комісії про введення чи відмову у введенні антидемпінгових заходів може бути оскаржене в судовому порядку національних судів [4, Р. 179].

11. *Перегляд заходів.* Потрібно відмітити, що законодавець ЄС в ст. 11 (2) також передбачив можливість перегляду антидемпінгових заходів (voir les événements), які за своїм характером дуже близькі до звичайного антидемпінгового розслідування. Так антидемпінгові заходи можуть бути переглянуті у випадку: 1) закінчення заходів (fin des temps); 2) проміжного перегляду обставин, що змінилися (réexamen intermédiaire); 3) виходу нового експортера (examen des nouveaux arrivants) на ринок країни-експортера; 4) поглинання (anti-absorption); 5) обходу (anti-contournement) [5, С. 59-60].

Таким чином, відносно до країни, яка застосовує політику демпінгу, ЄС, в рамках принципу чесної торгівлі, застосовує антидемпінгові заходи, як за-

ходи юридичної відповідальності, що складають систему етапів. Такі етапи є обов'язковими для порушеної справи проти будь-якої третьої держави. Разом з тим, рішення про застосування компенсаційних заходів можуть переглядатись в плановій або проміжній процедурі.

Використана література:

1. Collier U. Subsidiarity and shared responsibility: new challenges for EU environmental policy / U. Collier, J. Golub, A. Kreher — Nomos: European University Institute, 1997. — 196 p.
2. Пивоваров А. А. Принципы антидемпингового процесса / А. А. Пивоваров // Закон, Июль. — М., 2007. — С. 226-228.
3. Основы таможенного дела: учебник для специалистов по таможенному делу / Рос. таможенная акад.: под общ. ред. В. Г. Драганова. — М.: Экономика, 1998. — 687 с.
4. Giannakopoulos T. K. A concise guide to the EU anti-dumping/anti-subsidies procedures. / T. K. Giannakopoulos — Netherlands: Kluwer Law International, 2006. — 231 p.
5. Шепенко Р. А. Правовая природа и практическое применение антидемпинговых пошлин в Российской Федерации, Европейском Союзе и Соединенных Штатах Америки. (Сравнительно-правовое исследование): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12 / Р. А. Шепенко. — М., 1998. — 246 с.

Яловий К. В. Антидемпинговый процесс в ЕС. — Статья.

Статья посвящена изучению природы антидемпингового процесса в системе антидемпингового законодательства ЕС соответственно предложенной автором схемы логического деления проведения расследования. Рассматривается источниковый база нормативно-правовых актов, которые регламентируют антидемпинговые мероприятия, главным образом, кодифицированную версию Антидемпингового Регламента 2009 года.

Ключевые слова: демпинг; антидемпинговый процесс, стадии процесса, вопросник, окончательные мероприятия, просмотр мероприятий.

Jalovij K. V. Antidumping process in EU. — Article.

Article is devoted studying of the nature of antidumping process in system of the antidumping legislation of EU according to offered by the author of the scheme of logic division of carrying out of investigation. The base of regulatory legal acts which regulate antidumping actions, mainly, unified the version of Antidumping Regulations of 2009 is considered.

Keywords: Dumping, antidumping process, process stages, the questionnaire, definitive actions, viewing of actions.